

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1980 Nr. 50

A. TITEL

*Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de
Socialistische Republiek Roemenië tot het vermijden van
dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van
belasting met betrekking tot belastingen naar het
inkomen en naar het vermogen, met Protocol;
Boekarest, 27 maart 1979*

B. TEKST ¹⁾

**Convention entre le Royaume des Pays-Bas et la République
Socialiste de Roumanie tendant à éviter les doubles impositions
et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le
revenu et sur la fortune**

Le Gouvernement du Royaume des Pays-Bas

et

Le Gouvernement de la République Socialiste de Roumanie,

– Désireux de conclure une convention tendant à éviter les doubles impositions et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune,

Sont convenus des dispositions suivantes:

CHAPITRE I

Champ d'application de la Convention

Article 1

Personnes visées

La présente Convention s'applique aux personnes qui sont des résidents de l'un ou de chacun des deux Etats.

Article 2

Impôts visés

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu et sur la fortune perçus pour le compte de chacun des Etats, de ses subdivisions administratives-territoriales ou de ses subdivisions politiques et de ses collectivités locales, quel que soit le système de perception.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu et sur la fortune les impôts perçus sur le revenu total, sur la fortune totale, ou sur des éléments du revenu ou de la fortune, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers, les impôts sur le montant des salaires payés par les entreprises, ainsi que les impôts sur les plus values.

¹⁾ De Roemeense tekst is niet afgedrukt.

**Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de
Socialistische Republiek Roemenië tot het vermijden van
dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van
belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen
en naar het vermogen**

De Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

en

de Regering van de Socialistische Republiek Roemenië

De wens koesterende een overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het vermogen,

Zijn het volgende overeengekomen:

HOOFDSTUK I

Reikwijdte van de Overeenkomst

Artikel 1

Personen op wie de Overeenkomst van toepassing is

Deze Overeenkomst is van toepassing op personen die inwoner zijn van een van de Staten of van beide Staten.

Artikel 2

Belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is

1. Deze Overeenkomst is van toepassing op belastingen naar het inkomen en naar het vermogen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven ten behoeve van elk van de Staten, van de territoriaal-administratieve onderdelen of van de staatkundige onderdelen en van de plaatselijke publiekrechtelijke lichamen daarvan.

2. Als belastingen naar het inkomen en naar het vermogen worden beschouwd alle belastingen die worden geheven naar het gehele inkomen, naar het gehele vermogen of naar bestanddelen van het inkomen of van het vermogen, daaronder begrepen belastingen naar voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende of onroerende zaken, belastingen naar het bedrag van de door ondernemingen betaalde lonen of salarissen, alsmede belastingen naar waardevermeerdering.

3. Les impôts actuels auxquels s'applique la Convention sont:

a) en ce qui concerne la Roumanie:

- l'impôt sur les salaires, sur les revenus d'oeuvres littéraires, artistiques et scientifiques, sur les revenus de collaboration à des publications et à des spectacles, et sur les revenus d'expertise ainsi que d'autres sources semblables;
- l'impôt sur les revenus réalisés par les personnes physiques et morales non-résidentes;
- l'impôt sur les revenus des sociétés mixtes constituées en participation entre des organisations économiques roumaines et des partenaires étrangers;
- l'impôt sur les revenus d'activités productives (métiers, professions libérales), ainsi que des entreprises autres que celles d'Etat;
- l'impôt sur les revenus des locations de bâtiments et de terrains;
- l'impôt sur les revenus réalisés par des activités agricoles; (ci-après dénommés: „l'impôt roumain”);

b) en ce qui concerne les Pays-Bas:

- l'impôt sur le revenu;
- l'impôt sur les traitements, salaires, pensions;
- l'impôt de sociétés;
- l'impôt sur les dividendes;
- l'impôt sur la fortune; (ci-après dénommés: „l'impôt néerlandais”).

4. La Convention s'appliquera aussi aux impôts futurs de nature identique ou analogue qui s'ajouteraient aux impôts actuels ou qui les remplaceraient. Les autorités compétentes des Etats se communiqueront les modifications importantes apportées à leurs législations fiscales respectives.

CHAPITRE II

Définitions

Article 3

Définitions générales

1. Au sens de la présente Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente:

a) le terme „Etat” désigne, suivant le contexte, la Roumanie ou les Pays-Bas;

b) le terme „Roumanie” désigne la République Socialiste de

3. De bestaande belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is, zijn:

a) voor Roemenië:

- de belasting op lonen, op inkomsten uit werkzaamheden op het gebied van de letterkunde, kunst of wetenschap, op inkomsten uit de medewerking aan publikaties en opvoeringen, alsmede inkomsten uit expertises en andere soortgelijke bronnen;
- de belasting op inkomsten, verworven door natuurlijke personen en rechtspersonen die geen inwoner zijn;
- de belastingen op inkomsten van gemengde vennootschappen, opgericht met de deelneming van Roemeense economische organisaties en buitenlandse partners;
- de belasting op inkomsten uit winstgevendende werkzaamheden (ambachten, vrije beroepen), alsmede van andere ondernemingen dan Staatsondernemingen;
- de belasting op inkomsten uit de verhuur van gebouwen en terreinen;
- de belasting op inkomsten uit landbouw;
(hierna te noemen: „Roemeense belasting”);

b) voor Nederland:

- de inkomstenbelasting;
- de loonbelasting;
- de vennootschapsbelasting;
- de dividendbelasting;
- de vermogensbelasting;
(hierna te noemen: „Nederlandse belasting”).

4. De Overeenkomst is ook van toepassing op alle gelijke of in wezen gelijksoortige belastingen die in de toekomst naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven. De bevoegde autoriteiten van de Staten delen elkaar alle belangrijke wijzigingen mede die in hun onderscheiden belastingwetgevingen zijn aangebracht.

HOOFDSTUK II

Begripsbepalingen

Artikel 3

Algemene begripsbepalingen

1. In deze Overeenkomst, tenzij het zinsverband anders vereist:

- a) betekent de uitdrukking „Staat” Roemenië of Nederland, al naar het zinsverband vereist;
- b) betekent de uitdrukking „Roemenië” de Socialistische Repu-

Roumanie et les zones situées hors des eaux territoriales de la République Socialiste de Roumanie sur lesquelles, en conformité avec le droit international et selon sa législation, la République Socialiste de Roumanie peut exercer les droits relatifs au lit de la mer, au sous-sol marin et à leurs ressources naturelles;

c) le terme „Pays-Bas” désigne la partie du Royaume des Pays-Bas qui est située en Europe et les zones situées hors des eaux territoriales du Royaume des Pays-Bas sur lesquelles, en conformité avec le droit international et selon sa législation, le Royaume des Pays-Bas peut exercer les droits relatifs au lit de la mer, au sous-sol marin et à leurs ressources naturelles;

d) le terme „personne” comprend les personnes physiques et les sociétés;

e) le terme „société” désigne toute personne morale, la société mixte d'après le droit roumain compris, ou toute entité qui est considérée comme une personne morale aux fins d'imposition;

f) les expressions „entreprise de l'un des Etats” et „entreprise de l'autre Etat” désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident de l'un des Etats et une entreprise exploitée par un résident de l'autre Etat;

g) l'expression „autorité compétente” désigne:

1. en Roumanie: le Ministre des Finances ou son représentant dûment autorisé;
2. aux Pays-Bas: le Ministre des Finances ou son représentant dûment autorisé.

2. Pour l'application de la Convention par chacun des Etats, toute expression qui n'est pas autrement définie a le sens qui lui est attribué par la législation de cet Etat régissant les impôts faisant l'objet de la Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente.

3. Aux fins de la présente Convention, l'expression „subdivision administrative-territoriale” se réfère à la Roumanie, et l'expression „subdivision politique” se réfère aux Pays-Bas.

Article 4

Domicile fiscal

1. Au sens de la présente Convention, l'expression „résident de l'un des Etats” désigne toute personne qui, en vertu de la législation dudit Etat, est assujettie à l'impôt dans cet Etat, en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction ou de tout autre critère de nature analogue.

blijk Roemenië en de buiten de territoriale wateren van de Socialistische Republiek Roemenië gelegen gebieden waarover de Socialistische Republiek Roemenië in overeenstemming met het internationale recht en volgens haar wetgeving de rechten met betrekking tot de zeebodem, de ondergrond daarvan en hun natuurlijke rijkdommen kan uitoefenen;

c) betekent de uitdrukking „Nederland” het deel van het Koninkrijk der Nederlanden dat in Europa is gelegen en de buiten de territoriale wateren van het Koninkrijk der Nederlanden gelegen gebieden waarover het Koninkrijk der Nederlanden in overeenstemming met het internationale recht en volgens zijn wetgeving de rechten met betrekking tot de zeebodem, de ondergrond daarvan en hun natuurlijke rijkdommen kan uitoefenen;

d) omvat de uitdrukking „persoon” een natuurlijke persoon en een lichaam;

e) betekent de uitdrukking „lichaam” elke rechtspersoon, daaronder begrepen de gemengde vennootschap naar Roemeens recht, of elke eenheid die voor de belastingheffing als een rechtspersoon wordt behandeld;

f) betekenen de uitdrukkingen „onderneming van een van de Staten” en „onderneming van de andere Staat” onderscheidenlijk een onderneming gedreven door een inwoner van een van de Staten en een onderneming gedreven door een inwoner van de andere Staat;

g) betekent de uitdrukking „bevoegde autoriteit”:

1. in Roemenië: de Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger;
2. in Nederland: de Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger.

2. Voor de toepassing van de Overeenkomst door elk van de Staten heeft, tenzij het zinsverband anders vereist, elke niet anders omschreven uitdrukking de betekenis welke die uitdrukking heeft volgens de wetgeving van die Staat met betrekking tot de belastingen die het onderwerp van de Overeenkomst uitmaken.

3. Voor de toepassing van deze Overeenkomst heeft de uitdrukking „territoriaal-administratief onderdeel” betrekking op Roemenië en heeft de uitdrukking „staatkundig onderdeel” betrekking op Nederland.

Artikel 4

Fiscale woonplaats

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking „inwoner van een van de Staten” iedere persoon die, ingevolge de wetgeving van die Staat, aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn woonplaats, verblijf, plaats van leiding of enige andere soortgelijke omstandigheid.

2. Aux fins de la présente Convention, les membres d'une représentation diplomatique ou consulaire de l'un des Etats dans l'autre Etat ou dans un Etat tiers qui possèdent la nationalité de l'Etat accréditant ou d'envoi sont considérés comme des résidents de cet Etat s'ils y sont soumis aux mêmes obligations concernant les impôts sur le revenu et sur la fortune que les résidents dudit Etat.

3. Lorsque, selon la disposition du paragraphe 1, une personne physique est considérée comme résidente de chacun des Etats, le cas est résolu d'après les règles suivantes:

a) cette personne est considérée comme résidente de l'Etat où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent. Lorsqu'elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans chacun des Etats, elle est considérée comme résidente de l'Etat avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);

b) si l'Etat où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé, ou qu'elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des Etats, elle est considérée comme résidente de l'Etat où elle séjourne de façon habituelle;

c) si cette personne séjourne de façon habituelle dans chacun des Etats ou qu'elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée comme résidente de l'Etat dont elle possède la nationalité;

d) si cette personne possède la nationalité de chacun des Etats ou qu'elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des Etats tranchent la question d'un commun accord.

4. Lorsque, selon la disposition du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique est considérée comme résidente de chacun des Etats, elle est réputée résident de l'Etat où se trouve son siège de direction effective.

Article 5

Etablissement stable

1. Au sens de la présente Convention, l'expression „établissement stable” désigne une installation fixe d'affaires où l'entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2. L'expression „établissement stable” comprend notamment.

a) un siège de direction;

b) une succursale;

c) un bureau;

d) une usine;

e) un atelier;

f) une mine, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles;

2. Voor de toepassing van deze Overeenkomst worden de leden van een diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging van een van de Staten in de andere Staat of in een derde Staat die onderdaan zijn van de Staat die hen accrediteert of zendt, geacht inwoner van die Staat te zijn, indien zij aldaar aan dezelfde verplichtingen ter zake van belastingen naar het inkomen en het vermogen zijn onderworpen als inwoners van die Staat.

3. Indien een natuurlijke persoon ingevolge de bepaling van het eerste lid inwoner van beide Staten is, gelden de volgende regels:

a) hij wordt geacht inwoner te zijn van de Staat waar hij een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft. Indien hij in beide Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarmede zijn persoonlijke en economische betrekkingen het nauwst zijn (middelpunt van de levensbelangen);

b) indien niet kan worden bepaald in welke Staat hij het middelpunt van zijn levensbelangen heeft, of indien hij in geen van de Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waar hij gewoonlijk verblijft;

c) indien hij in beide Staten of in geen van beide gewoonlijk verblijft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarvan hij onderdaan is;

d) indien hij onderdaan is van beide Staten of van geen van beide regelen de bevoegde autoriteiten van de Staten de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming.

4. Indien een andere dan een natuurlijke persoon ingevolge de bepaling van het eerste lid inwoner van beide Staten is, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waar de plaats van zijn werkelijke leiding is gelegen.

Artikel 5

Vaste inrichting

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking „vaste inrichting” een vaste bedrijfsinrichting waarin de werkzaamheden van de onderneming geheel of gedeeltelijk worden uitgeoefend.

2. De uitdrukking „vaste inrichting” omvat in het bijzonder:

- a) een plaats waar leiding wordt gegeven;
- b) een filiaal;
- c) een kantoor;
- d) een fabriek;
- e) een werkplaats;
- f) een mijn, een steengroeve of een andere plaats waar natuurlijke rijkdommen worden gewonnen;

g) un chantier de construction ou de montage dont la durée dépasse douze mois.

3. On ne considère pas qu'il y a établissement stable si:

a) il est fait usage d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de marchandises appartenant à l'entreprise;

b) des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison;

c) des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de transformation par une autre entreprise;

d) des marchandises appartenant à l'entreprise qui ont été exposées à une foire commerciale ou une exposition sont vendues par l'entreprise à l'issue de cette foire ou exposition;

e) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'acheter des marchandises ou de réunir des informations pour l'entreprise;

f) une installation fixe d'affaires est utilisée, pour l'entreprise, aux seules fins de publicité, de fourniture d'informations, de recherches scientifiques ou d'activités analogues qui ont un caractère préparatoire ou auxiliaire.

4. Une personne agissant dans l'un des Etats pour le compte d'une entreprise de l'autre Etat – autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant, visé au paragraphe 5 – est considérée comme „établissement stable” dans le premier Etat si –

a) elle dispose dans cet Etat de pouvoirs qu'elle y exerce habituellement lui permettant de conclure des contrats au nom de l'entreprise, à moins que l'activité de cette personne ne soit limitée à l'achat de marchandises pour l'entreprise; ou

b) elle dispose dans cet Etat d'un stock de marchandises appartenant à l'entreprise au moyen duquel elle exécute régulièrement des commandes qu'elle a reçues pour le compte de l'entreprise.

5. On ne considère pas qu'une entreprise de l'un des Etats a un établissement stable dans l'autre Etat du seul fait qu'elle y exerce son activité par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre intermédiaire jouissant d'un statut indépendant, à condition que ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leur activité.

6. Le fait qu'une société qui est un résident de l'un des Etats contrôle ou est contrôlée par une société qui est un résident de l'autre Etat ou qui y exerce son activité (que ce soit par l'intermé-

g) de plaats van uitvoering van een bouwwerk of van constructie- of montagewerkzaamheden, waarvan de duur twaalf maanden overschrijdt.

3. Een vaste inrichting wordt niet aanwezig geacht, indien:

a) gebruik wordt gemaakt van inrichtingen, uitsluitend voor de opslag, uitstalling of aflevering van aan de onderneming toebehorende goederen;

b) een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen wordt aangehouden, uitsluitend voor de opslag, uitstalling of aflevering;

c) een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen wordt aangehouden, uitsluitend voor de bewerking of verwerking door een andere onderneming;

d) een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen die op een jaarbeurs of op een tentoonstelling tentoongesteld waren, na afloop van deze beurs of tentoonstelling door de onderneming worden verkocht;

e) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om voor de onderneming goederen aan te kopen of inlichtingen in te winnen;

f) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend voor reclamedoelinden, voor het geven van inlichtingen, voor wetenschappelijk onderzoek of voor soortgelijke werkzaamheden voor de onderneming die van voorbereidende aard zijn of het karakter van hulpwerkzaamheden hebben.

4. Een persoon die in een van de Staten voor een onderneming van de andere Staat werkzaam is – niet zijnde een onafhankelijke vertegenwoordiger in de zin van het vijfde lid – wordt als een in de eerstbedoelde Staat aanwezige vaste inrichting beschouwd, indien

a) hij een machtiging bezit om namens de onderneming overeenkomsten af te sluiten en dit recht in die Staat gewoonlijk uitoefent, tenzij zijn werkzaamheden beperkt blijven tot de aankoop van goederen voor de onderneming; of

b) hij in die Staat een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen aanhoudt, waaruit hij regelmatig bestellingen uitvoert namens de onderneming.

5. Een onderneming van een van de Staten wordt niet geacht een vaste inrichting in de andere Staat te bezitten alleen op grond van de omstandigheid dat zij aldaar zaken doet door bemiddeling van een makelaar, commissionair of enige andere onafhankelijke vertegenwoordiger, indien deze personen in de normale uitoefening van hun bedrijf handelen.

6. Alleen de omstandigheid dat een lichaam dat inwoner is van een van de Staten, een lichaam beheerst of door een lichaam wordt beheerst dat inwoner is van de andere Staat of dat in die andere

diaire d'un établissement stable ou non) ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

CHAPITRE III

Imposition des revenus

Article 6

Revenus immobiliers

1. Les revenus provenant de biens immobiliers sont imposables dans l'Etat où ces biens sont situés.

2. L'expression „biens immobiliers” est définie conformément au droit de l'Etat où les biens considérés sont situés. L'expression englobe en tous cas les accessoires, le cheptel mort ou vif des exploitations agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et les droits à des redevances variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres richesses du sol et les créances de toute nature – ne revêtant pas la forme d'obligation d'emprunts – qui sont assorties de garanties hypothécaires sur des biens immobiliers; les navires, bateaux et aéronefs ne sont pas considérés comme biens immobiliers.

3. La disposition du paragraphe 1 s'applique aux revenus provenant de l'exploitation directe, de la location ainsi que de toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession libérale.

Article 7

Bénéfices des entreprises

1. Les bénéfices d'une entreprise de l'un des Etats ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'entreprise n'exerce son activité dans l'autre Etat par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité d'une telle façon, les bénéfices de l'entreprise sont imposables dans l'autre Etat mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables audit établissement stable.

2. Lorsqu'une entreprise de l'un des Etats exerce son activité dans l'autre Etat par l'intermédiaire d'un établissement stable qui

Staat zaken doet (hetzij met behulp van een vaste inrichting, hetzij op andere wijze), stempelt een van de beide lichamen niet tot een vaste inrichting van het andere.

HOOFDSTUK III

Belastingheffing naar het inkomen

Artikel 6

Inkomsten uit onroerende goederen

1. Inkomsten uit onroerende goederen mogen worden belast in de Staat waar deze goederen zijn gelegen.

2. De uitdrukking „onroerende goederen” heeft de betekenis die daaraan wordt toegekend door de wetgeving van de Staat waar de desbetreffende goederen zijn gelegen. De uitdrukking omvat in ieder geval de goederen die bij de onroerende goederen behoren, levende en dode have van landbouw- en bosbedrijven, rechten waarop de bepalingen van het privaatrecht betreffende de grondeigendom van toepassing zijn, vruchtgebruik van onroerende goederen en rechten op veranderlijke of vaste vergoedingen ter zake van de exploitatie, of concessie tot exploitatie, van minerale aardlagen, bronnen en andere natuurlijke rijkdommen, zomede schuldvorderingen van welke aard ook – niet zijnde obligaties – die verzekerd zijn door hypotheek op onroerende goederen; schepen en luchtvaartuigen worden niet als onroerende goederen beschouwd.

3. De bepaling van het eerste lid is van toepassing op de inkomsten verkregen uit de rechtstreekse exploitatie, uit de verhuur alsook uit elke andere vorm van exploitatie van onroerende goederen.

4. De bepalingen van het eerste en derde lid zijn ook van toepassing op inkomsten uit onroerende goederen van een onderneming en op inkomsten uit onroerende goederen gebezigd voor de uitoefening van een vrij beroep.

Artikel 7

Winst uit onderneming

1. De voordelen van een onderneming van een van de Staten zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij de onderneming in de andere Staat haar bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting. Indien de onderneming aldus haar bedrijf uitoefent, mogen de voordelen van de onderneming in de andere Staat worden belast, maar slechts in zoverre als zij aan die vaste inrichting kunnen worden toegerekend.

2. Indien een onderneming van een van de Staten in de andere Staat haar bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde

y est situé, il est imputé, dans chacun des Etats, à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte et séparée exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable.

3. Dans le calcul des bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses exposées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi exposés, soit dans l'Etat où est situé cet établissement stable, soit ailleurs.

4. S'il est d'usage, dans l'un des Etats, de déterminer les bénéfices imputables à un établissement stable sur la base d'une répartition des bénéfices totaux de l'entreprise entre ses diverses parties, aucune disposition du paragraphe 2 n'empêche cet Etat de déterminer les bénéfices imposables selon la répartition en usage; la méthode de répartition adoptée doit cependant être telle que le résultat obtenu soit conforme aux principes énoncés dans le présent article.

5. Aucun bénéfice n'est imputé à un établissement stable du fait que cet établissement stable a simplement acheté des marchandises pour l'entreprise.

6. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont calculés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

7. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles de la présente Convention, les dispositions de ces articles ne sont pas affectées par les dispositions du présent article.

Article 8

Entreprise de transport

1. Les bénéfices provenant de l'exploitation, en trafic international, de navires ou d'aéronefs ne sont imposables que dans l'Etat où le siège de la direction effective de l'entreprise est situé.

2. Si le siège de la direction effective d'une entreprise de navigation est à bord d'un navire, ce siège est réputé situé dans l'Etat où se trouve le port d'attache de ce navire ou, à défaut de port d'attache, dans l'Etat dont l'exploitant du navire est un résident.

3. Les bénéfices provenant de l'exploitation, en trafic international, de véhicules ferroviaires ou routiers ne sont imposables que

vaste inrichting, worden in elk van de Staten aan die vaste inrichting de voordelen toegerekend die zij geacht zou kunnen worden te behalen, indien zij een zelfstandige onderneming zou zijn die dezelfde of soortgelijke werkzaamheden zou uitoefenen onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden en die geheel onafhankelijk transacties zou aangaan met de onderneming waarvan zij een vaste inrichting is.

3. Bij het bepalen van de voordelen van een vaste inrichting worden in aftrek toegelaten kosten – daaronder begrepen kosten van de leiding en algemene beheerskosten – die ten behoeve van de vaste inrichting zijn gemaakt, hetzij in de Staat waar de vaste inrichting is gevestigd, hetzij elders.

4. Voor zover het in een van de Staten gebruikelijk is de aan een vaste inrichting toe te rekenen voordelen te bepalen op basis van een verdeling van de totale winst van de onderneming over haar verschillende delen, belet het tweede lid die Staat niet de te belasten voordelen te bepalen volgens de gebruikelijke verdeling; de gevolgde methode van verdeling moet echter zodanig zijn, dat het resultaat in overeenstemming is met de in dit artikel neergelegde beginselen.

5. Geen voordelen worden aan een vaste inrichting toegerekend enkel op grond van aankoop door die vaste inrichting van goederen voor de onderneming.

6. Voor de toepassing van de voorgaande leden worden de aan de vaste inrichting toe te rekenen voordelen van jaar tot jaar volgens dezelfde methode bepaald, tenzij er een goede en genoegzame reden bestaat om hiervan af te wijken.

7. Indien in de voordelen bestanddelen zijn begrepen die afzonderlijk in andere artikelen van deze Overeenkomst worden behandeld, worden de bepalingen van die artikelen niet aangetast door de bepalingen van dit artikel.

Artikel 8

Transportondernemingen

1. Voordelen uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer zijn slechts belastbaar in de Staat waarin de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

2. Indien de plaats van de werkelijke leiding van een scheepvaartonderneming zich aan boord van een schip bevindt, wordt deze plaats geacht te zijn gelegen in de Staat waar het schip zijn thuishaven heeft, of, indien er geen thuishaven is, in de Staat waarvan de exploitant van het schip inwoner is.

3. Voordelen uit de exploitatie van spoorwegvoertuigen of wegvoertuigen in internationaal verkeer zijn slechts belastbaar in de Staat

dans l'Etat où le siège de la direction effective de l'entreprise est situé.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également lorsqu'une entreprise de transport participe à un „pool”, une exploitation en commun ou un autre organisme international d'exploitation.

Article 9

Entreprises associées

1. Lorsque deux entreprises sont dans leurs relations commerciales ou financières liées par des conditions acceptées ou imposées qui diffèrent de celles qui seraient conclues entre des entreprises indépendantes, tous les bénéfices que l'une des entreprises n'a pas obtenu exclusivement à cause de ces conditions, peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

2. Pour l'application du paragraphe 1, des entreprises sont considérées liées lorsque:

a) une entreprise de l'un des Etats participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre Etat, ou que

b) les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'un des Etats et d'une entreprise de l'autre Etat.

Article 10

Dividendes

1. Les dividendes payés par une société qui est un résident de l'un des Etats à un résident de l'autre Etat sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces dividendes peuvent aussi être imposés dans l'Etat dont la société qui paie les dividendes est un résident, et selon la législation de cet Etat, mais l'impôt ainsi établi ne peut excéder:

a) 10 pour cent du montant brut des dividendes si le bénéficiaire est une société dont le capital, en tout ou en partie, est divisé en actions et qui dispose directement d'au moins 25 pour cent du capital de la société qui paie les dividendes;

b) 15 pour cent du montant brut des dividendes dans tous les autres cas.

3. Les dispositions du paragraphe 2 ne concernent pas l'imposition de la société pour les bénéfices qui servent au paiement des dividendes.

waarin de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

4. De bepalingen van het eerste en derde lid zijn ook van toepassing indien een transportonderneming deelneemt in een „pool”, in een gemeenschappelijke onderneming of in een ander internationaal geëxploiteerd agentschap.

Artikel 9

Gelieerde ondernemingen

1. Indien tussen twee gelieerde ondernemingen in hun handelsbetrekkingen of financiële betrekkingen voorwaarden worden aangevaard of opgelegd, die afwijken van die welke zouden worden overeengekomen tussen onafhankelijke ondernemingen mogen alle voordelen die een van de ondernemingen uitsluitend ten gevolge van deze voorwaarden niet heeft behaald, worden begrepen in de voordelen van die onderneming en dienovereenkomstig worden belast.

2. Voor de toepassing van het eerste lid worden ondernemingen geacht gelieerd te zijn indien:

a) een onderneming van een van de Staten onmiddellijk of middellijk deelneemt aan de leiding van, aan het toezicht op dan wel in het kapitaal van een onderneming van de andere Staat, of

b) dezelfde personen onmiddellijk of middellijk deelnemen aan de leiding van, aan het toezicht op dan wel in het kapitaal van een onderneming van een van de Staten en een onderneming van de andere Staat.

Artikel 10

Dividenden

1. Dividenden betaald door een lichaam dat inwoner is van een van de Staten aan een inwoner van de andere Staat mogen in die andere Staat worden belast.

2. Deze dividenden mogen echter ook in de Staat waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar de aldus geheven belasting mag niet overschrijden:

a) 10 percent van het bruto-bedrag van de dividenden, indien de genietter een lichaam is waarvan het kapitaal, geheel of gedeeltelijk, in aandelen is verdeeld en dat onmiddellijk ten minste 25 percent bezit van het kapitaal van het lichaam dat de dividenden betaalt;

b) 15 percent van het bruto-bedrag van de dividenden in alle andere gevallen.

3. De bepalingen van het tweede lid laten onverlet de belastingheffing van het lichaam ter zake van de winst waaruit de dividenden worden betaald.

4. Le terme „dividendes” employé dans le présent article désigne les revenus provenant d'actions, actions ou bons de jouissance, parts de mine, parts de fondateur ou autres parts bénéficiaires (à l'exception des créances), ainsi que les revenus d'autres parts sociales assimilées aux revenus d'actions par la législation fiscale de l'Etat dont la société distributrice est un résident.

5. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire des dividendes, résident de l'un des Etats, a, dans l'autre Etat dont la société qui paie les dividendes est un résident, un établissement stable auquel se rattache effectivement la participation génératrice des dividendes. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.

6. Lorsqu'une société qui est un résident de l'un des Etats tire des bénéfices ou des revenus de l'autre Etat, cet autre Etat ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société aux personnes qui ne sont pas des résidents de cet autre Etat, ni prélever aucun impôt, au titre de l'imposition des bénéfices non distribués, sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre Etat.

Article 11

Intérêts

1. Les intérêts provenant de l'un des Etats et payés à un résident de l'autre Etat sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces intérêts peuvent aussi être imposés dans l'Etat d'où ils proviennent et selon la législation de cet Etat, mais l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 pour cent du montant des intérêts.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2, les intérêts provenant de l'un des Etats ne peuvent pas être imposés dans cet Etat, lorsqu'ils sont payés à une banque ou à une autre institution financière ou lorsqu'ils sont payés en vertu de prêts de toute sorte accordés, garantis, assurés ou financés directement ou indirectement par l'autre Etat ou par un organisme public de cet autre Etat.

4. Le terme „intérêts” employé dans le présent article désigne les revenus des fonds publics, des obligations d'emprunts, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices, et des créances de toute nature qui ne sont pas assorties de garanties hypothécaires, ainsi que tous autres produits assimi-

4. De uitdrukking „dividenden”, zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit aandelen, winstaandelen of winstbewijzen, „parts de mine”, oprichtersaandelen of andere rechten (met uitzondering van schuldvorderingen) die aanspraak geven op een aandeel in de winst, alsmede inkomsten uit andere vennootschappelijke rechten die door de belastingwetgeving van de Staat waarvan het lichaam dat de uitdeling doet inwoner is, met inkomsten uit aandelen worden gelijkgesteld.

5. De bepalingen van het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing, indien de genietter van de dividenden, die inwoner is van een van de Staten, in de andere Staat waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is, een vaste inrichting heeft en het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting behoort. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.

6. Indien een lichaam dat inwoner is van een van de Staten, voordelen of inkomsten verkrijgt uit de andere Staat, mag die andere Staat geen belasting heffen op de dividenden betaald door het lichaam aan personen die geen inwoner zijn van die andere Staat, noch de niet-uitgedeelde winst van het lichaam onderwerpen aan een belasting op niet-uitgedeelde winst, zelfs indien de betaalde dividenden of de niet-uitgedeelde winst geheel of gedeeltelijk bestaan uit voordelen of inkomsten die uit die andere Staat afkomstig zijn.

Artikel 11

Interest

1. Interest afkomstig uit een van de Staten en betaald aan een inwoner van de andere Staat, mag in die andere Staat worden belast.

2. Deze interest mag echter ook in de Staat waaruit zij afkomstig is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar de aldus geheven belasting mag 10 percent van het bedrag van de interest niet overschrijden.

3. Niettegenstaande de bepalingen van het tweede lid, mag interest afkomstig uit een van de Staten in die Staat niet worden belast, indien de interest wordt betaald aan een bank of aan een andere financiële instelling of indien deze wordt betaald uit hoofde van leningen van welke aard ook die worden verstrekt, gewaarborgd, verzekerd of onmiddellijk of middellijk gefinancierd door de andere Staat of door een openbare instelling van die andere Staat.

4. De uitdrukking „interest”, zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit overheidsleningen, obligaties of schuldbewijzen, al dan niet verzekerd door hypotheek en al dan niet aanspraak gevend op een aandeel in de winst, en schuldvorderingen van welke aard ook, niet verzekerd door hypotheek, alsmede alle andere inkomsten die

lés aux revenus de sommes prêtées par la législation fiscale de l'Etat d'où proviennent les revenus.

5. Les dispositions des paragraphes 1, 2 et 3 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire des intérêts, résident de l'un des Etats, a, dans l'autre Etat d'où proviennent les intérêts, un établissement stable auquel se rattache effectivement la créance génératrice des intérêts. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.

6. Les intérêts sont considérés comme provenant de l'un des Etats lorsque le débiteur est cet Etat lui-même, une subdivision administrative-territoriale, ou une subdivision politique, une collectivité locale ou un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non résident de l'un des Etats, a, dans l'un des Etats, un établissement stable pour lequel l'emprunt générateur des intérêts a été contracté et qui supporte comme telle la charge de ces intérêts, lesdits intérêts sont réputés provenir de l'Etat où l'établissement stable est situé.

7. Si, par suite de relations spéciales existant entre le débiteur et le créancier ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des intérêts payés, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont versés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le créancier en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. En ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable conformément à la législation de chacun des Etats et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 12

Redevances

1. Les redevances provenant de l'un des Etats et payées à un résident de l'autre Etat sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces redevances peuvent aussi être imposées dans l'Etat d'où elles proviennent et selon la législation de cet Etat, mais l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 pour cent de leur montant brut.

3. Le terme „redevances” employé dans le présent article désigne les rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une oeuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques et les films et bandes magnétiques de télévision ou de radiodiffusion, d'un brevet,

door de belastingwetgeving van de Staat waaruit de inkomsten afkomstig zijn, met inkomsten uit geldlening worden gelijkgesteld.

5. De bepalingen van het eerste, tweede en derde lid zijn niet van toepassing, indien de genietter van de interest, die inwoner is van een van de Staten, in de andere Staat waaruit de interest afkomstig is, een vaste inrichting heeft en de vordering uit hoofde waarvan de interest verschuldigd is, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting behoort. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.

6. Interest wordt geacht uit een van de Staten afkomstig te zijn, indien deze wordt betaald door die Staat zelf, door een territoriaal-administratief onderdeel of door een staatkundig onderdeel, door een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam of door een inwoner van die Staat. Indien evenwel de schuldenaar van de interest, of hij inwoner van een van de Staten is of niet, in een van de Staten een vaste inrichting heeft, waarvoor de schuld ter zake waarvan de interest wordt betaald, was aangegaan, en deze interest als zodanig ten laste komt van die vaste inrichting, wordt deze interest geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting is gevestigd.

7. Indien, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de schuldeiser of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de betaalde interest, gelet op de schuldvordering ter zake waarvan deze wordt betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de schuldeiser zou zijn overeengekomen, vinden de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van de betaalde bedragen belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elk van de Staten, zulks met inachtneming van de overige bepalingen van deze Overeenkomst.

Artikel 12

Royalty's

1. Royalty's afkomstig uit een van de Staten en betaald aan een inwoner van de andere Staat mogen in die andere Staat worden belast.

2. Deze royalty's mogen echter ook in de Staat waaruit zij afkomstig zijn, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar de aldus geheven belasting mag 10 percent van het bruto-bedrag van de royalty's niet overschrijden.

3. De uitdrukking „royalty's”, zoals gebezigd in dit artikel, betekent vergoedingen van welke aard ook voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, een auteursrecht op een werk op het gebied van letterkunde, kunst of wetenschap – daaronder begrepen bioscoopfilms en films, beeldbanden of geluidsbanden voor televisie

d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets et pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire des redevances, résident de l'un des Etats, a, dans l'autre Etat d'où proviennent les redevances, un établissement stable auquel se rattache effectivement le droit ou le bien générateur des redevances. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.

5. Les redevances sont considérées comme provenant de l'un des Etats lorsque le débiteur est cet Etat lui-même, une subdivision administrative-territoriale ou une subdivision politique, une collectivité locale ou un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non résident de l'un des Etats, a dans l'un des Etats un établissement stable pour lequel le contrat donnant lieu au paiement des redevances a été conclu et qui supporte comme telle la charge de celles-ci, ces redevances sont réputées provenir de l'Etat où l'établissement stable est situé.

6. Si, par suite de relations spéciales existant entre le débiteur et le créancier ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des redevances payées, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont versées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le créancier en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. En ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable conformément à la législation de chacun des Etats et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 13

Commissions

1. Les commissions provenant de l'un des Etats et payées à un résident de l'autre Etat sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces commissions peuvent aussi être imposées dans l'Etat d'où elles proviennent et selon la législation de cet Etat, mais l'impôt ainsi établi ne peut excéder 5 pour cent de leur montant brut.

3. Le terme „commissions” employé dans le présent article désigne les rémunérations payées à toute personne pour les services qu'elle a

of radio – van een octrooi, een fabrieks- of handelsmerk, een tekening of model, een ontwerp, een geheim recept of een geheime werkwijze, of voor inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap.

4. De bepalingen van het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing, indien de genietter van de royalty's, die inwoner is van een van de Staten, in de andere Staat waaruit de royalty's afkomstig zijn, een vaste inrichting heeft en het recht of de zaak uit hoofde waarvan de royalty's verschuldigd zijn, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting behoort. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.

5. Royalty's worden geacht uit een van de Staten afkomstig te zijn, indien zij worden betaald door die Staat zelf, door een territoriaal-administratief onderdeel of door een staatkundig onderdeel, door een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam of door een inwoner van die Staat. Indien evenwel de schuldenaar van de royalty's, of hij inwoner van een van de Staten is of niet, in een van de Staten een vaste inrichting heeft waarvoor het contract op grond waarvan de royalty's worden betaald, was gesloten, en deze royalty's als zodanig ten laste komen van die vaste inrichting, worden deze royalty's geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting is gevestigd.

6. Indien, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de schuldeiser of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de betaalde royalty's, gelet op het gebruik, het recht of de inlichtingen waarvoor zij worden betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de schuldeiser zou zijn overeengekomen, vinden de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van de betaalde bedragen belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elk van de Staten, zulks met inachtneming van de overige bepalingen van deze Overeenkomst.

Artikel 13

Commissiebeloningen

1. Commissiebeloningen afkomstig uit een van de Staten en betaald aan een inwoner van de andere Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

2. Deze commissiebeloningen mogen echter ook in de Staat waaruit zij afkomstig zijn, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar de aldus geheven belasting mag 5 percent van het bruto-bedrag van de commissiebeloningen niet overschrijden.

3. De uitdrukking „commissiebeloningen”, zoals gebezigd in dit artikel, betekent vergoedingen betaald aan elke persoon voor de

rendus en qualité d'intermédiaire; ce terme ne comprend pas les rémunérations payées au titre de revenus d'activités indépendantes visés à l'article 15 ou de revenus de professions dépendantes visés à l'article 16.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire des commissions, résident de l'un des Etats, a, dans l'autre Etat d'où proviennent les commissions, un établissement stable auquel se rattachent effectivement les commissions. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.

5. Les commissions sont considérées comme provenant de l'un des Etats lorsque le débiteur est cet Etat lui-même, une subdivision administrative-territoriale ou une subdivision politique, une collectivité locale ou un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des commissions, qu'il soit ou non résident de l'un des Etats, a dans l'un des Etats un établissement stable pour lequel l'obligation de payer les commissions a été contractée et qui supporte comme telle la charge de celles-ci, ces commissions sont réputées provenir de l'Etat où l'établissement stable est situé.

6. Si, par suite de relations spéciales existant entre le débiteur et le créancier ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des commissions, compte tenu des services pour lesquels elles sont payées, excède celui dont seraient venus le débiteur et le créancier en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. En ce cas, la partie excédentaire des commissions reste imposable conformément à la législation de chacun des Etats et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

7. Lorsqu'un résident de l'un des Etats qui reçoit des commissions provenant de l'autre Etat, en fait la demande pour une année d'imposition ou une année financière déterminée, l'impôt pouvant être établi sur ces commissions dans l'Etat d'où elles proviennent est calculé comme si ledit résident avait un établissement stable dans cet Etat et comme si les commissions étaient imposables conformément à l'article 7, au titre de bénéfices imputables à cet établissement stable.

Article 14

Gains en capital

1. Les gains provenant de l'aliénation des biens immobiliers, tels

diensten die hij in de hoedanigheid van tussenpersoon heeft bewezen; deze uitdrukking omvat niet vergoedingen betaald als voordelen uit zelfstandige werkzaamheden waarop artikel 15 van toepassing is noch als inkomsten uit niet-zelfstandige arbeid waarop artikel 16 van toepassing is.

4. De bepalingen van het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing, indien de genietter van de commissiebeloningen die inwoner is van een van de Staten, in de andere Staat waaruit de commissiebeloningen afkomstig zijn, een vaste inrichting heeft waarmede de commissiebeloningen wezenlijk verbonden zijn. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.

5. Commissiebeloningen worden geacht uit een van de Staten afkomstig te zijn, indien zij worden betaald door die Staat zelf, door een territoriaal-administratief onderdeel of door een staatkundig onderdeel, door een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam of door een inwoner van die Staat. Indien evenwel de schuldenaar van die commissiebeloningen, of hij inwoner van een van de Staten is of niet, in een van de Staten een vaste inrichting heeft, waarvoor de verplichting ter zake waarvan de commissiebeloningen worden betaald, was aangegaan, en deze commissiebeloningen als zodanig ten laste komen van die vaste inrichting, worden deze commissiebeloningen geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting is gevestigd.

6. Indien, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de schuldeiser of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de commissiebeloningen, gelet op de diensten ter zake waarvan zij worden betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de schuldeiser zou zijn overeengekomen, vinden de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van de commissiebeloningen belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elk van de Staten, zulks met inachtneming van de overige bepalingen van deze Overeenkomst.

7. Indien een inwoner van een van de Staten commissiebeloningen ontvangt die uit de andere Staat afkomstig zijn, en voor een bepaald aanslagjaar of een bepaald boekjaar zulks verzoekt, wordt de belasting die over deze commissiebeloningen in de Staat waaruit zij afkomstig zijn mag worden geheven, berekend alsof die inwoner een vaste inrichting in die Staat had en de commissiebeloningen overeenkomstig artikel 7 belastbaar waren als voordelen welke aan die vaste inrichting kunnen worden toegerekend.

Artikel 14

Vermogenswinsten

1. Voordelen verkregen uit de vervreemding van onroerende goe-

qu'ils sont définis au paragraphe 2 de l'article 6, sont imposables dans l'Etat où ces biens sont situés.

2. Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers faisant partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise de l'un des Etats a dans l'autre Etat, ou de biens mobiliers constitutifs d'une base fixe dont dispose un résident de l'un des Etats dans l'autre Etat pour l'exercice d'une profession libérale, y compris de tels gains provenant de l'aliénation globale de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre Etat.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2, les gains provenant de l'aliénation de moyens de transport exploités en trafic international, ainsi que de biens mobiliers affectés à l'exploitation de tels moyens de transport, ne sont imposables que dans l'Etat où le siège de la direction effective de l'entreprise est situé, compte tenu des dispositions du paragraphe 2 de l'article 8.

4. Les gains provenant de l'aliénation de tous biens autres que ceux qui sont mentionnés aux paragraphes précédents ne sont imposables que dans l'Etat dont le cédant est un résident.

5. Les dispositions du paragraphe 4 ne portent pas atteinte au droit de chacun des Etats de percevoir, conformément à sa propre législation, un impôt sur les gains provenant de l'aliénation d'actions, ou de bons de jouissance d'une société qui est un résident de cet Etat, lorsque ces gains sont réalisés par une personne physique qui est un résident de l'autre Etat et qui a été un résident du premier Etat au courant des cinq dernières années antérieures à l'aliénation.

Article 15

Professions indépendantes

1. Les revenus qu'un résident de l'un des Etats tire d'une profession libérale ou d'autres activités indépendantes de caractère analogue ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que ce résident ne dispose de façon habituelle dans l'autre Etat d'une base fixe pour l'exercice de ses activités. S'il dispose d'une telle base, les revenus sont imposables dans l'autre Etat mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables à ladite base fixe.

Un résident de l'un des Etats qui exerce une telle profession libérale ou autres activités indépendantes de caractère analogue dans l'autre Etat sera réputé de disposer d'une base fixe dans cet autre Etat, s'il séjourne dans cet autre Etat pendant une période ou des périodes excédant au total 183 jours au cours de l'année fiscale considérée.

deren, zoals omschreven in artikel 6, tweede lid, mogen worden belast in de Staat waar deze goederen zijn gelegen.

2. Voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende zaken die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een van de Staten in de andere Staat heeft, of van roerende zaken die behoren tot een vast middelpunt dat een inwoner van een van de Staten in de andere Staat tot zijn beschikking heeft voor de uitoefening van een vrij beroep – daaronder begrepen voordelen verkregen uit de vervreemding van de vaste inrichting (alleen of te zamen met de gehele onderneming) of van het vaste middelpunt – mogen in die andere Staat worden belast.

3. Niettegenstaande de bepalingen van het tweede lid, zijn voordelen verkregen uit de vervreemding van vervoermiddelen die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd, alsmede van roerende zaken die worden gebruikt bij de exploitatie van deze vervoermiddelen, slechts belastbaar in de Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen, zulks met inachtneming van de bepalingen van artikel 8, tweede lid.

4. Voordelen verkregen uit de vervreemding van alle andere zaken dan die genoemd in de voorgaande leden zijn slechts belastbaar in de Staat waarvan de vervreemder inwoner is.

5. De bepaling van het vierde lid tast niet aan het recht van elk van de Staten overeenkomstig zijn eigen wetgeving belasting te heffen op voordelen uit de vervreemding van aandelen of winstbewijzen in een lichaam dat inwoner is van die Staat, indien die voordelen worden behaald door een natuurlijke persoon die inwoner is van de andere Staat en die in de loop van de laatste vijf jaren voorafgaande aan de vervreemding inwoner van de eerstbedoelde Staat is geweest.

Artikel 15

Zelfstandige arbeid

1. Voordelen verkregen door een inwoner van een van de Staten in de uitoefening van een vrij beroep of ter zake van andere zelfstandige werkzaamheden van soortgelijke aard zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij hij in de andere Staat voor het verrichten van zijn werkzaamheden geregeld over een vast middelpunt beschikt. Indien hij over zulk een vast middelpunt beschikt, mogen de voordelen in de andere Staat worden belast, maar slechts in zoverre als zij aan dat vaste middelpunt kunnen worden toegerekend.

Een inwoner van een van de Staten die in de andere Staat zulk een vrij beroep uitoefent of andere zelfstandige werkzaamheden van soortgelijke aard verricht, wordt geacht in die andere Staat over een vast middelpunt te beschikken, indien hij in die andere Staat verblijft gedurende een tijdvak of tijdvakken die in het desbetreffende belastingjaar een totaal van 183 dagen te boven gaan.

2. L'expression „professions libérales” comprend en particulier les activités indépendantes d'ordre scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique, ainsi que les activités indépendantes des médecins, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables.

Article 16

Professions dépendantes

1. Sous réserve des dispositions des articles 17, 19, 20, 21 et 22 les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident de l'un des Etats reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre Etat. Si l'emploi y est exercé, les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre Etat.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations qu'un résident de l'un des Etats reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre Etat ne sont imposables que dans le premier Etat si:

a) le bénéficiaire séjourne dans l'autre Etat pendant une période ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours au cours de l'année fiscale considérée; et

b) les rémunérations sont payées par un employeur ou au nom d'un employeur qui n'est pas résident de l'autre Etat; et

c) la charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable ou une base fixe que l'employeur a dans l'autre Etat.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations qu'un résident de l'un des Etats reçoit au titre d'un emploi salarié exercé à bord d'un moyen de transport en trafic international ne sont imposables que dans cet Etat.

Article 17

Administrateurs, directeurs (bestuurders) et commissaires (commissarissen) de sociétés

1. Les tantièmes, jetons de présence et autres rémunérations qu'un résident des Pays-Bas reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration ou de surveillance d'une société par actions, résidente de Roumanie, sont imposables en Roumanie.

2. Les tantièmes, jetons de présence et autres rémunérations qu'un résident de Roumanie reçoit en sa qualité de „bestuurder” ou „commissaris” d'une société par actions, résidente des Pays-Bas, sont imposables aux Pays-Bas.

2. De uitdrukking „vrij beroep” omvat in het bijzonder zelfstandige werkzaamheden op het gebied van wetenschap, letterkunde, kunst, opvoeding of onderwijs, alsmede de zelfstandige werkzaamheden van artsen, advocaten, technici, architecten, tandartsen en accountants.

Artikel 16

Niet-zelfstandige arbeid

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van de artikelen 17, 19, 20, 21 en 22 zijn lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een van de Staten ter zake van een dienstbetrekking slechts in die Staat belastbaar, tenzij de dienstbetrekking in de andere Staat wordt uitgeoefend. Indien de dienstbetrekking aldaar wordt uitgeoefend mag de ter zake daarvan verkregen beloning in die andere Staat worden belast.

2. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste lid is de beloning verkregen door een inwoner van een van de Staten ter zake van een in de andere Staat uitgeoefende dienstbetrekking slechts in de eerstbedoelde Staat belastbaar, indien:

a) de genierter in de andere Staat verblijft gedurende een tijdvak of tijdvakken die in het desbetreffende belastingjaar een totaal van 183 dagen niet te boven gaan; en

b) de beloning wordt betaald door of namens een werkgever die geen inwoner van de andere Staat is; en

c) de beloning niet ten laste komt van een vaste inrichting die, of van een vast middelpunt dat de werkgever in de andere Staat heeft.

3. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel is de beloning verkregen door een inwoner van een van de Staten ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een voermiddel in internationaal verkeer slechts in die Staat belastbaar.

Artikel 17

Beheerders, bestuurders en commissarissen van vennootschappen

1. Tantièmes, presentiegelden en andere beloningen die een inwoner van Nederland ontvangt in zijn hoedanigheid van lid van de raad van beheer of van de raad van toezicht van een vennootschap op aandelen die inwoner is van Roemenië, mogen in Roemenië worden belast.

2. Tantièmes, presentiegelden en andere beloningen die een inwoner van Roemenië ontvangt in zijn hoedanigheid van bestuurder of commissaris van een vennootschap op aandelen die inwoner is van Nederland, mogen in Nederland worden belast.

3. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, les rémunérations susvisées qui sont reçues par des personnes exerçant des fonctions réelles et permanentes dans un établissement stable situé dans l'Etat autre que celui dont la société est résidente et qui sont supportées comme telles par cet établissement stable sont imposables dans cet autre Etat.

Article 18

Artistes et sportifs

1. Nonobstant les dispositions des articles 15 et 16, les revenus que les professionnels du spectacle, tels les artistes de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision et les musiciens, ainsi que les sportifs retirent de leurs activités personnelles en cette qualité sont imposables dans l'Etat où ces activités sont exercées.

2. Par dérogation aux dispositions du paragraphe 1, les revenus qu'un résident de l'un des Etats reçoit au titre des activités mentionnées au paragraphe 1, exercées dans l'autre Etat dans le cadre d'un échange culturel approuvé par les deux Etats, ne sont imposables que dans le premier Etat.

Article 19

Pensions

Les pensions, y compris les pensions en vertu d'un système de sécurité sociale de droit public, mais à l'exception de pensions visées au paragraphe 1 de l'article 20, et autres rémunérations similaires versées à un résident de l'un des Etats, ainsi que les rentes viagères versées à un tel résident, ne sont imposables que dans cet Etat.

Article 20

Fonctions publiques

1. Les rémunérations, y compris les pensions, versées par l'un des Etats ou l'une de ses subdivisions administratives-territoriales ou de ses subdivisions politiques ou l'une de ses collectivités locales, soit directement soit par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique au titre de services rendus à cet Etat ou à cette subdivision ou collectivité, dans l'exercice de fonctions de caractère public, sont imposables dans cet Etat.

2. Toutefois, les dispositions des articles 16, 17 et 19 s'appliquent aux rémunérations ou pensions versées au titre de services rendus

3. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste en tweede lid mogen de aldaar bedoelde beloningen die verkregen worden door personen die in een wezenlijke en vaste functie werkzaamheden verrichten in een vaste inrichting gevestigd in de andere Staat dan die waarvan het lichaam inwoner is, en ten laste waarvan de beloningen als zodanig komen, in die andere Staat worden belast.

Artikel 18

Artiesten en sportbeoefenaars

1. Niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 15 en 16 mogen voordelen of inkomsten, verkregen door beroepsartiesten, zoals toneelspelers, film-, radio- of televisieartiesten en musici, alsmede door sportbeoefenaars, uit hun persoonlijke werkzaamheden als zodanig, worden belast in de Staat waar deze werkzaamheden worden verricht.

2. In afwijking van de bepalingen van het eerste lid, zijn voordelen of inkomsten, die een inwoner van een van de Staten verkrijgt uit hoofde van de in het eerste lid genoemde werkzaamheden, die in de andere Staat in het kader van een door beide Staten goedgekeurde culturele uitwisseling worden verricht, slechts in de eerstbedoelde Staat belastbaar.

Artikel 19

Pensioenen

Pensioenen, daaronder begrepen pensioenen toegekend krachtens de bepalingen van een publiekrechtelijke regeling inzake sociale zekerheid, doch daaronder niet begrepen pensioenen waarop artikel 20, eerste lid, van toepassing is, en andere soortgelijke beloningen betaald aan een inwoner van een van de Staten, alsmede aan een zodanige inwoner betaalde lijfrenten, zijn slechts in die Staat belastbaar.

Artikel 20

Overheidsfuncties

1. Beloningen, daaronder begrepen pensioenen, betaald door een van de Staten of een territoriaal-administratief onderdeel of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan, hetzij rechtstreeks, hetzij uit door hen in het leven geroepen fondsen, aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten bewezen aan die Staat of aan dat onderdeel of dat plaatselijke publiekrechtelijke lichaam daarvan in de uitoefening van overheidsfuncties, mogen in die Staat worden belast.

2. De bepalingen van de artikelen 16, 17 en 19 zijn evenwel van toepassing op beloningen of pensioenen ter zake van diensten, be-

dans le cadre d'une activité commerciale ou industrielle exercée par l'un des Etats ou l'une de ses subdivisions administratives-territoriales ou de ses subdivisions politiques ou l'une de ses collectivités locales.

3. La disposition du paragraphe 1 ne s'applique pas lorsque des services sont rendus à l'un des Etats dans l'autre Etat par une personne physique qui est un résident dans cet autre Etat et qui possède la nationalité de cet autre Etat.

Article 21

Professeurs

1. Les rémunérations que les professeurs et autres membres du personnel enseignant, résidents de l'un des Etats, qui enseignent dans une université ou toute autre institution d'enseignement de l'autre Etat, reçoivent pour cet enseignement ne sont imposables que dans le premier Etat pendant une période n'excédant pas deux années à partir du début de leur enseignement.

2. Cette disposition est également applicable aux rémunérations qu'une personne physique, résidente de l'un des Etats reçoit pour des travaux de recherche exécutés dans l'autre Etat si ces travaux ne sont pas entrepris principalement en vue de la réalisation d'un avantage particulier bénéficiant à une entreprise ou à une personne, mais au contraire dans l'intérêt public.

Article 22

Étudiants, stagiaires et personnes en cours de formation professionnelle

1. Les sommes qu'un étudiant ou un stagiaire y compris toute personne en cours de perfectionnement, qui est ou qui était auparavant un résident de l'un des Etats et qui séjourne dans l'autre Etat à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation, reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation ne sont pas imposables dans cet autre Etat, à condition qu'elles proviennent de sources situées en dehors de cet autre Etat.

2. Les personnes visées au paragraphe 1, qui exercent une activité rémunérée dans l'autre Etat en vue de compléter les ressources nécessaires à leur entretien et pour couvrir leurs frais d'études ou de formation, ne sont pas soumises à l'impôt dans ce dernier Etat pour une période qui ne dépasse pas quatre ans à raison de la rémunération versée à ce titre, n'excédant pas 6.000 florins ou l'équivalent en lei par année civile.

wezen in het kader van werkzaamheden op het gebied van handel of nijverheid uitgeoefend door een van de Staten of een territoriaal-administratief onderdeel of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan.

3. De bepaling van het eerste lid is niet van toepassing indien aan een van de Staten diensten worden bewezen in de andere Staat door een natuurlijke persoon die inwoner en onderdaan van die andere Staat is.

Artikel 21

Hoogleraren en leraren

1. Vergoedingen die hoogleraren, leraren en andere leden van het onderwijzend personeel, die inwoner zijn van een van de Staten en die onderwijs geven aan een universiteit of enige andere inrichting voor onderwijs van die andere Staat, voor dat onderwijs ontvangen, zijn gedurende een tijdvak van ten hoogste twee jaren, te rekenen vanaf de aanvang van dat onderwijs, slechts in de eerstbedoelde Staat belastbaar.

2. Deze bepaling is eveneens van toepassing op vergoedingen die een natuurlijke persoon, die inwoner is van een van de Staten, ontvangt voor het verrichten van onderzoek in de andere Staat, indien dit onderzoek niet hoofdzakelijk wordt verricht met het oog op het behalen van bijzondere voordelen die ten goede komen aan een onderneming of aan een persoon, doch in het algemeen belang wordt verricht.

Artikel 22

Studenten en personen die een opleiding volgen

1. Betalingen die een student of een voor een beroep of bedrijf in opleiding zijnde persoon, daaronder begrepen elke persoon die een opleiding volgt om zich verder te bekwamen, die inwoner van een van de Staten is of vroeger was en die uitsluitend voor zijn studie of opleiding in de andere Staat verblijft, ontvangt ten behoeve van zijn onderhoud, studie of opleiding, zijn in die andere Staat niet belastbaar, mits deze betalingen aan hem worden gedaan uit bronnen buiten die andere Staat.

2. De in het eerste lid bedoelde personen, die in de andere Staat tegen beloning werkzaamheden verrichten om de voor hun levensonderhoud noodzakelijke middelen aan te vullen en om hun studiekosten of opleidingskosten te dekken, zijn in die laatstbedoelde Staat gedurende een periode van niet meer dan vier jaren niet aan belasting onderworpen voor de uit dien hoofde verkregen beloning, tot een bedrag van niet meer dan 6000 gulden of de tegenwaarde daarvan in lei per kalenderjaar.

Article 23

Autres revenus

Les éléments du revenu d'un résident de l'un des Etats, auxquels les articles précédents de la présente Convention ne s'appliquent pas, ne sont imposables que dans cet Etat.

CHAPITRE IV

Article 24

Imposition de la fortune

1. La fortune constituée par des biens immobiliers, tels qu'ils sont définis au paragraphe 2 de l'article 6, est imposable dans l'Etat où ces biens sont situés.

2. La fortune constituée par des biens mobiliers faisant partie de l'actif d'un établissement stable d'une entreprise ou par des biens mobiliers constitutifs d'une base fixe servant à l'exercice d'une profession libérale est imposable dans l'Etat où est situé l'établissement stable ou la base fixe.

3. Les moyens de transport exploités en trafic international, ainsi que les biens mobiliers affectés à leur exploitation, ne sont imposables que dans l'Etat où le siège de la direction effective de l'entreprise est situé, compte tenu des dispositions du paragraphe 2 de l'article 8.

4. Tous les autres éléments de la fortune d'un résident de l'un des Etats ne sont imposables que dans cet Etat.

CHAPITRE V

Article 25

Dispositions pour éliminer les doubles impositions

Il est entendu que la double imposition sera évitée de la façon suivante:

A. En ce qui concerne la Roumanie:

l'impôt néerlandais payé par un résident roumain sur les revenus ou la fortune imposables aux Pays-Bas en application de la présente Convention sera déduit du montant de l'impôt roumain exigible conformément à la législation fiscale roumaine.

B. En ce qui concerne les Pays-Bas:

1. Pour déterminer les impôts dus par leurs résidents, les Pays-

Artikel 23

Overige inkomsten

Bestanddelen van het inkomen van een inwoner van een van de Staten, waarop de voorgaande artikelen van deze Overeenkomst geen toepassing vinden, zijn slechts in die Staat belastbaar.

HOOFDSTUK IV

Artikel 24

Belastingheffing naar het vermogen

1. Vermogen bestaande uit onroerende goederen, zoals omschreven in artikel 6, tweede lid, mag worden belast in de Staat waar deze goederen zijn gelegen.

2. Vermogen bestaande uit roerende zaken die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting van een onderneming, of uit roerende zaken die behoren tot een vast middelpunt gebezigd voor de uitoefening van een vrij beroep, mag worden belast in de Staat waar de vaste inrichting of het vaste middelpunt is gevestigd.

3. Vervoermiddelen die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd, alsmede roerende zaken die worden gebruikt bij de exploitatie van deze vervoermiddelen, zijn slechts belastbaar in de Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen, zulks met inachtneming van de bepalingen van artikel 8, tweede lid.

4. Alle andere bestanddelen van het vermogen van een inwoner van een van de Staten zijn slechts in die Staat belastbaar.

HOOFDSTUK V

Artikel 25

Bepalingen tot vermindering van dubbele belasting

Het is wel te verstaan, dat dubbele belasting op de volgende wijze wordt vermeden:

A. Wat betreft Roemenië:

De Nederlandse belasting, betaald door een inwoner van Roemenië over de inkomsten of het vermogen die krachtens deze Overeenkomst in Nederland mogen worden belast, wordt in mindering gebracht op het bedrag aan Roemeense belasting dat overeenkomstig de Roemeense belastingwetgeving verschuldigd is.

B. Wat betreft Nederland:

1. Nederland is bevoegd bij het vaststellen van de door zijn in-

Bas pourront comprendre dans la base sur laquelle ces impôts sont prélevés les éléments du revenu ou de la fortune qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont imposables en Roumanie.

2. Toutefois, sous réserve des dispositions de la législation interne néerlandaise concernant la compensation des pertes, les Pays-Bas déduiront du montant des impôts calculés selon le paragraphe 1, un montant égal à la fraction de ces impôts correspondant au rapport existant entre le montant des éléments du revenu ou de la fortune compris dans la base imposable visée au paragraphe 1 et imposables en Roumanie en vertu des articles 6, 7, 10 paragraphe 5, 11 paragraphe 5, 12 paragraphe 4, 13 paragraphe 4, 14 paragraphes 1 et 2, 15, 16 paragraphe 1, 17 paragraphes 1 et 3, 20, 24 paragraphes 1 et 2, de la présente Convention et le montant du revenu total ou de la fortune totale retenue comme base d'imposition en application dudit paragraphe 1.

3. En ce qui concerne les éléments du revenu compris dans la base imposable visée au paragraphe 1 et qui sont imposables en Roumanie en vertu des articles 10 paragraphe 2, 11 paragraphe 2, 12 paragraphe 2, 13 paragraphe 2, et 18, les Pays-Bas accordent, sur l'impôt néerlandais ainsi calculé, une réduction égale au moins élevée des montants suivants:

a) un montant égal à l'impôt prélevé en Roumanie soit en vertu de l'article 18, soit dans la limite des taux prévus aux articles 10 paragraphe 2, 11 paragraphe 2, 12 paragraphe 2, et 13 paragraphe 2;

b) un montant égal à la fraction de l'impôt néerlandais calculé suivant le paragraphe 1, qui correspond au rapport existant entre le montant desdits éléments du revenu et le montant total du revenu qui constitue la base imposable visée audit paragraphe 1.

CHAPITRE VI

Dispositions spéciales

Article 26

Non-discrimination

1. Les nationaux de l'un des Etats, qu'ils soient des résidents dudit Etat ou non, ne sont soumis dans l'autre Etat à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celle à laquelle sont ou pourront être assujettis les nationaux de cet autre Etat se trouvant dans la même situation.

woners verschuldigde belasting in de grondslag waarnaar de belasting wordt geheven, de bestanddelen van het inkomen of van het vermogen te begrijpen die overeenkomstig de bepalingen van deze Overeenkomst in Roemenië mogen worden belast.

2. Onder voorbehoud van de toepassing van de bepalingen betreffende de verliescompensatie in de nationale Nederlandse wetgeving, verleent Nederland echter een vermindering op het overeenkomstig het eerste lid berekende belastingbedrag tot een bedrag dat gelijk is aan dat gedeelte van dat belastingbedrag dat tot dat belastingbedrag in dezelfde verhouding staat, als het bedrag van de bestanddelen van het inkomen of van het vermogen die in de in het eerste lid bedoelde grondslag zijn begrepen en die volgens de artikelen 6, 7, 10, vijfde lid, 11, vijfde lid, 12, vierde lid, 13, vierde lid, 14, eerste en tweede lid, 15, 16, eerste lid, 17, eerste en derde lid, 20, 24, eerste en tweede lid, van deze Overeenkomst in Roemenië mogen worden belast, staat tot het bedrag van het gehele inkomen of het gehele vermogen dat bij de toepassing van genoemd eerste lid de grondslag voor de belastingheffing vormt.

3. Met betrekking tot de bestanddelen van het inkomen die in de in het eerste lid bedoelde grondslag zijn begrepen en die volgens de artikelen 10, tweede lid, 11, tweede lid, 12, tweede lid, 13, tweede lid, en 18 in Roemenië mogen worden belast, brengt Nederland op de aldus berekende belasting het laagste van de volgende bedragen in mindering:

a) het bedrag dat gelijk is aan de in Roemenië hetzij volgens artikel 18, hetzij binnen de begrenzing van de in de artikelen 10, tweede lid, 11, tweede lid, 12, tweede lid, en 13, tweede lid, voorziene tarieven geheven belasting;

b) het bedrag van de Nederlandse belasting dat tot het overeenkomstig het eerste lid berekende belastingbedrag in dezelfde verhouding staat, als het bedrag van de genoemde bestanddelen van het inkomen staat tot het bedrag van het gehele inkomen dat de in genoemd eerste lid bedoelde grondslag vormt.

HOOFDSTUK VI

Bijzondere bepalingen

Artikel 26

Non-discriminatie

1. Onderdanen van een van de Staten, of zij inwoner zijn van die Staat of niet, worden in de andere Staat niet aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen, waaraan onderdanen van die andere Staat onder dezelfde omstandigheden zijn of kunnen worden onderworpen.

2. Le terme „nationaux” désigne:

- a) toutes les personnes physiques qui possèdent la nationalité de l'un des deux Etats;
- b) toutes les personnes morales, sociétés de personnes et associations constituées conformément à la législation en vigueur dans l'un des deux Etats.

3. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise de l'un des Etats a dans l'autre Etat n'est pas établie dans cet autre Etat d'une façon moins favorable que l'imposition des entreprises de cet autre Etat qui exercent la même activité. Cette disposition ne peut être interprétée comme obligeant l'un des Etats à accorder aux résidents de l'autre Etat les déductions personnelles, abattements et réduction d'impôt en fonction de la situation ou des charges de famille qu'il accorde à ses propres résidents.

4. Les entreprises de l'un des Etats, dont le capital est en tout ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre Etat, ne sont soumises dans le premier Etat à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celle à laquelle sont ou pourront être assujetties les autres entreprises de même nature de ce premier Etat.

5. Le terme „imposition” désigne dans le présent article les impôts de toute nature ou dénomination.

Article 27

Application de la Convention

Les autorités compétentes des Etats déterminent les modalités d'application de la présente Convention.

Article 28

Procédure amiable

1. Lorsqu'un résident de l'un des Etats estime que les mesures prises par l'un des Etats ou par chacun des deux Etats entraînent ou entraîneront pour lui une imposition non conforme à la présente Convention, il peut, indépendamment des recours prévus par la législation nationale de ces Etats, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'Etat dont il est résident.

2. Cette autorité compétente s'efforcera, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'apporter une solution satisfaisante, de régler la question par voie d'accord amiable

2. De uitdrukking „onderdanen” betekent:

a) alle natuurlijke personen die de nationaliteit van een van de Staten bezitten;

b) alle rechtspersonen, vennootschappen en verenigingen die hun rechtspositie als zodanig ontleen aan de wetgeving die in een van de Staten van kracht is.

3. De belastingheffing van een vaste inrichting die een onderneming van een van de Staten in de andere Staat heeft, is in die andere Staat niet ongunstiger dan de belastingheffing van ondernemingen van die andere Staat die dezelfde werkzaamheden uitoefenen. Deze bepaling mag niet aldus worden uitgelegd, dat zij een van de Staten verplicht aan inwoners van de andere Staat bij de belastingheffing de persoonlijke aftrekken, tegemoetkomingen en verminderingen uit hoofde van de samenstelling van het gezin of gezinslasten te verlenen, die eerstbedoelde Staat aan zijn eigen inwoners verleent.

4. Ondernemingen van een van de Staten, waarvan het kapitaal geheel of ten dele, onmiddellijk of middellijk, in het bezit is van of wordt beheerst door een of meer inwoners van de andere Staat, worden in de eerstbedoelde Staat niet aan enige belastingheffing of daarmede verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmede verband houdende verplichtingen, waaraan andere soortgelijke ondernemingen van die eerstbedoelde Staat zijn of kunnen worden onderworpen.

5. In dit artikel ziet de uitdrukking „belastingheffing” op belastingen van elke soort en benaming.

Artikel 27

Toepassing van de Overeenkomst

De bevoegde autoriteiten van de Staten regelen de wijze van toepassing van deze Overeenkomst.

Artikel 28

Regeling voor onderling overleg

1. Indien een inwoner van een van de Staten van oordeel is, dat de maatregelen van een van de Staten of van elk van beide Staten voor hem leiden of zullen leiden tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met deze Overeenkomst, kan hij, onverminderd de rechtsmiddelen waarin de nationale wetgeving van die Staten voorziet, zijn geval voorleggen aan de bevoegde autoriteit van de Staat waarvan hij inwoner is.

2. De bevoegde autoriteit tracht, indien het bezwaar haar gegrond voorkomt en indien zij niet zelf in staat is tot een bevredigende oplossing te komen, de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming

avec l'autorité compétente de l'autre Etat, en vue d'éviter une imposition non conforme à la Convention.

3. Les autorités compétentes des Etats s'efforcent, par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de la Convention. Elles peuvent aussi se concerter en vue d'éviter la double imposition dans les cas non prévus par la Convention.

4. Les autorités compétentes des Etats peuvent communiquer directement entre elles en vue de parvenir à un accord comme il est indiqué aux paragraphes précédents.

Article 29

Echange de renseignements

1. Les autorités compétentes des deux Etats échangeront les renseignements dont elles disposent normalement pour appliquer les dispositions de la présente Convention, en particulier pour prévenir la fraude.

Tout renseignement ainsi échangé sera tenu secret et ne pourra être communiqué qu'aux personnes ou autorités chargées de l'établissement ou du recouvrement des impôts visés par la présente Convention.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à l'un des Etats l'obligation:

a) de prendre des dispositions administratives dérogeant à sa propre législation ou à sa pratique administrative ou à celles de l'autre Etat;

b) de fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa propre législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre Etat;

c) de transmettre des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel, professionnel ou un procédé commercial ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

Article 30

Fonctionnaires diplomatiques et consulaires

1. Les dispositions de la présente Convention ne portent pas atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les fonctionnaires diplomatiques ou consulaires en vertu soit des règles générales du droit des gens, soit des dispositions d'accords spéciaux.

2. La Convention ne s'applique pas aux organisations internationales, à leurs organes et fonctionnaires, ni aux personnes qui

met de bevoegde autoriteit van de andere Staat te regelen ten einde een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de Overeenkomst, te vermijden.

3. De bevoegde autoriteiten van de Staten trachten moeilijkheden of twijfelpunten die mochten rijzen met betrekking tot de uitlegging of de toepassing van de Overeenkomst in onderlinge overeenstemming op te lossen. Zij kunnen ook met elkaar overleg plegen ten einde dubbele belasting ongedaan te maken in gevallen waarvoor in deze Overeenkomst geen voorziening is getroffen.

4. De bevoegde autoriteiten van de Staten kunnen zich rechtstreeks met elkaar in verbinding stellen ten einde een overeenstemming als bedoeld in de voorgaande leden te bereiken.

Artikel 29

Uitwisseling van inlichtingen

1. De bevoegde autoriteiten van de beide Staten wisselen de inlichtingen uit, die zij geordend tot hun beschikking hebben, ten einde uitvoering te geven aan deze Overeenkomst, in het bijzonder om fraude te voorkomen. Elke aldus uitgewisselde inlichting wordt geheim gehouden en niet ter kennis gebracht van andere personen of autoriteiten dan die, belast met de vaststelling of invordering van de belastingen die het onderwerp van deze Overeenkomst uitmaken.

2. In geen geval worden de bepalingen van het eerste lid aldus uitgelegd dat zij een van de Staten de verplichting opleggen:

a) administratieve maatregelen te nemen die in strijd zijn met zijn eigen wetgeving of administratieve praktijk of met die van de andere Staat;

b) bijzonderheden te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn op basis van zijn eigen wetgeving of normale administratieve praktijk of van die van de andere Staat;

c) inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een fabrieks- of handelswerkwijze zouden onthullen, dan wel inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde.

Artikel 30

Diplomatieke en consulaire ambtenaren

1. De bepalingen van deze Overeenkomst tasten in geen enkel opzicht de fiscale voorrechten aan die diplomatieke of consulaire ambtenaren ontlenen aan de algemene regelen van het volkenrecht of aan de bepalingen van bijzondere overeenkomsten.

2. De Overeenkomst is niet van toepassing op internationale organisaties, op hun organen en functionarissen, noch op personen

sont membres de missions diplomatiques ou consulaires d'Etats tiers, lorsqu'ils se trouvent sur le territoire de l'un des Etats et ne sont pas traités comme des résidents dans l'un ou l'autre Etat en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune.

Article 31

Extension territoriale

1. La présente Convention peut être étendue, telle quelle ou avec les modifications nécessaires, aux Antilles néerlandaises, lorsque ce pays prélève des impôts de caractère analogue à ceux auxquels s'applique la Convention. Une telle extension prendra effet à partir d'une date, avec les modifications et dans les conditions, y compris les conditions relatives à la cessation d'application, qui sont fixées d'un commun accord par échange de notes diplomatiques.

2. A moins qu'il ne soit convenu autrement, lorsque la présente Convention ne sera plus en vigueur, elle ne cessera pas de s'appliquer aux Antilles néerlandaises si elle y a été étendue conformément au présent article.

CHAPITRE VII

Dispositions finales

Article 32

Entrée en vigueur

La présente Convention sera approuvée conformément aux dispositions constitutionnelles en vigueur dans chacun des Etats. Elle entrera en vigueur le trentième jour suivant celui au cours duquel aura eu lieu l'échange des notifications constatant que, de part et d'autre, il a été satisfait à ces dispositions. La Convention sera applicable pour les années et périodes fiscales commençant à partir du premier janvier de l'année de l'entrée en vigueur.

Article 33

Dénonciation

La présente Convention restera en vigueur sans limitation de durée. Chaque Etat pourra jusqu'au 30 juin de l'année civile, à partir de la cinquième année suivant celle de l'entrée en vigueur, la dénoncer sous forme écrite et par voie diplomatique. En pareil cas, la présente Convention cessera de produire effet pour les années et périodes fiscales commençant à partir du premier janvier suivant l'année civile au cours de laquelle la dénonciation aura été notifiée.

die deel uitmaken van diplomatieke of consulaire vertegenwoordigingen van derde Staten, indien zij zich op het grondgebied van een van de Staten bevinden en in geen van beide Staten als inwoner worden behandeld met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het vermogen.

Artikel 31

Uitbreiding tot andere gebieden

1. Deze Overeenkomst kan, hetzij in haar geheel, hetzij met de noodzakelijke wijzigingen, worden uitgebreid tot de Nederlandse Antillen, indien dat land belastingen heft die gelijksoortig zijn aan de belastingen waarop deze Overeenkomst van toepassing is. Zulk een uitbreiding wordt van kracht met ingang van een datum en met inachtneming van wijzigingen en voorwaarden, daaronder begrepen voorwaarden ten aanzien van de beëindiging, nader vast te stellen en overeen te komen bij diplomatieke notawisseling.

2. Tenzij anders is overeengekomen, wordt indien deze Overeenkomst niet meer van kracht zal zijn niet tevens de toepasselijkheid van deze Overeenkomst op de Nederlandse Antillen, indien zij daartoe ingevolge dit artikel is uitgebreid, beëindigd.

HOOFDSTUK VII

Slotbepalingen

Artikel 32

Inwerkingtreding

Deze Overeenkomst dient te worden goedgekeurd overeenkomstig de grondwettelijke bepalingen die in elk van de Staten van kracht zijn. Zij treedt in werking op de dertigste dag, volgend op die waarop kennisgevingen worden uitgewisseld, waarin is vastgelegd, dat beiderzijds aan deze bepalingen is voldaan. De Overeenkomst vindt toepassing voor belastingjaren en -tijdvakken die aanvangen op of na de eerste januari van het jaar van inwerkingtreding.

Artikel 33

Beëindiging

Deze Overeenkomst blijft voor onbepaalde tijd van kracht. Elke Staat kan op of voor 30 juni van een kalenderjaar, te rekenen van het vijfde jaar sedert dat van de inwerkingtreding, de Overeenkomst langs diplomatieke weg schriftelijk opzeggen. In dat geval houdt deze Overeenkomst op van toepassing te zijn voor belastingjaren en -tijdvakken die aanvangen op of na 1 januari volgende op het kalenderjaar waarin van de opzegging kennis is gegeven.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, dûment autorisés à cet effet par leurs Gouvernements respectifs, ont signé la présente Convention.

FAIT à Bucarest, le 27 mars 1979, en deux exemplaires en langues néerlandaise, roumaine et française, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation entre les textes néerlandais et roumain, le texte français sera décisif.

*Pour le Gouvernement du
Royaume des Pays-Bas*

*Pour le Gouvernement de la
République Socialiste de
Roumanie*

(s.) C. A. VAN DER KLAUW

(s.) ST. A. ANDREI

Protocole

Au moment de procéder à la signature de la Convention tendant à éviter les doubles impositions et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, conclue ce jour entre le Royaume des Pays-Bas et la République Socialiste de Roumanie, les soussignés sont convenus des dispositions suivantes qui forment partie intégrante de la Convention.

I. *Ad articles 2 et 25*

Pour l'application des articles 2 et 25 la remise obligatoire d'une partie des bénéfices des entreprises roumaines d'Etat sera considérée comme un impôt de la Roumanie au sens de ces articles.

II. *Ad article 5*

Les installations de presse, de radiodiffusion et de télévision ne sont pas considérées comme des établissements stables si les informations obtenues ne sont transférées qu'à l'entreprise qui utilise les installations.

III. *Ad article 10*

Il est entendu que l'impôt perçu dans la Roumanie en vertu de l'article 13 du Décret nr. 425 du 2 novembre 1972 sur les distributions de bénéfices des sociétés mixtes qui sont transférées à l'étranger, sera considéré comme un impôt levé sur des dividendes au sens de l'article 10, paragraphe 4.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd door hun onderscheiden Regeringen, deze Overeenkomst hebben ondertekend.

GEDAAN te Boekarest op 27 maart 1979, in de Nederlandse, de Roemeense en de Franse taal, in twee exemplaren, zijnde de drie teksten gelijkelijk authentiek. Ingeval de Nederlandse en de Roemeense tekst verschillend kunnen worden uitgelegd, is de Franse tekst beslissend.

*Voor de Regering van het
Koninkrijk der Nederlanden,*

*Voor de Regering van de
Socialistische Republiek
Roemenië,*

(w.g.) C. A. VAN DER KLAUW

(w.g.) ST. A. ANDREI

Protocol

Bij de ondertekening van de Overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, heden tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Socialistische Republiek Roemenië gesloten, zijn de ondergetekenden overeengekomen dat de volgende bepalingen een integrerend deel van de Overeenkomst vormen.

I. *Ad Artikelen 2 en 25*

Voor de toepassing van de artikelen 2 en 25 wordt de verplichte afdracht van een deel van de voordelen van de Roemeense staatsondernemingen geacht een Roemeense belasting te zijn in de zin van die artikelen.

II. *Ad Artikel 5*

Inrichtingen van pers, radio- en televisie-omroep worden niet als vaste inrichtingen beschouwd, indien de verkregen inlichtingen slechts aan de onderneming die de inrichtingen aanhoudt, worden doorgegeven.

III. *Ad Artikel 10*

Het is wel te verstaan dat de belasting die in Roemenië wordt geheven krachtens artikel 13 van het Decreet nr. 425 van 2 november 1972, over de naar het buitenland overgemaakte winstuitkeringen van gemengde vennootschappen, wordt beschouwd als een belasting geheven over dividenden in de zin van artikel 10, vierde lid.

IV. *Ad articles 10, 11, 12 et 13*

Pour l'application des dispositions des articles 10, 11, 12 et 13 les demandes de remboursement doivent être faites à l'autorité compétente de l'Etat qui a perçu l'impôt, dans le délai de trois ans après l'expiration de l'année civile au cours de laquelle l'impôt a été perçu.

V. *Ad article 25*

Il est entendu que pour autant qu'il s'agit de l'impôt néerlandais sur le revenu ou de l'impôt néerlandais des sociétés, la base visée à l'article 25, B, paragraphe 1, est le „onzuivere inkomen” (le total des revenus nets) ou „winst” (le bénéfice) au sens de la législation néerlandaise concernant l'impôt sur le revenu ou l'impôt des sociétés respectivement.

VI. *Ad article 29*

L'obligation d'échanger des renseignements ne concerne pas les renseignements provenant des banques ou institutions y assimilées. L'expression „institutions y assimilées” comprend entre autres les compagnies d'assurance.

FAIT à Bucarest, le 27 mars 1979, en deux exemplaires, en langues néerlandaise, roumaine et française, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation entre les textes néerlandais et roumain, le texte français sera décisif.

*Pour le Gouvernement du
Royaume des Pays-Bas*

(s.) C. A. VAN DER KLAUW

*Pour le Gouvernement de la
République Socialiste de
Roumanie*

(s.) ST. A. ANDREI

IV. *Ad Artikelen 10, 11, 12 en 13*

Voor de toepassing van de bepalingen van de artikelen 10, 11, 12 en 13 moeten verzoeken om teruggaaf bij de bevoegde autoriteiten van de Staat die de belasting heeft geheven, worden ingediend binnen een tijdvak van drie jaren na het einde van het kalenderjaar waarin de belasting is geheven.

V. *Ad Artikel 25*

Het is wel te verstaan dat, wat de Nederlandse inkomstenbelasting of vennootschapsbelasting betreft, de grondslag, bedoeld in artikel 25 B, eerste lid, is het onzuivere inkomen of de winst in de zin van de Nederlandse wetten op de inkomstenbelasting, onderscheidenlijk de vennootschapsbelasting.

VI. *Ad Artikel 29*

De verplichting tot het uitwisselen van inlichtingen strekt zich niet uit tot inlichtingen die verkregen zijn van banken of van daarmee gelijkgestelde instellingen. De uitdrukking „daarmede gelijkgestelde instellingen” omvat mede verzekeringsmaatschappijen.

GEDAAN te Boekarest, op 27 maart 1979, in de Nederlandse, de Roemeense en de Franse taal, in twee exemplaren, zijnde de drie teksten gelijkelijk authentiek. Ingeval de Nederlandse en de Roemeense tekst verschillend kunnen worden uitgelegd, is de Franse tekst beslissend.

*Voor de Regering van het
Koninkrijk der Nederlanden,*

(w.g.) C. A. VAN DER KLAUW

*Voor de Regering van de
Socialistische Republiek
Roemenië,*

(w.g.) ST. A. ANDREI

D. PARLEMENT

De Overeenkomst, met Protocol, behoeft ingevolge artikel 60, tweede lid, van de Grondwet de goedkeuring der Staten-Generaal alvorens in werking te kunnen treden.

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van Overeenkomst en Protocol zullen ingevolge artikel 32 van de Overeenkomst, juncto het gestelde in de preambule tot het Protocol, in werking treden op de dertigste dag volgend op die waarop kennisgevingen worden uitgewisseld, waarin is vastgelegd, dat beiderzijds aan de grondwettelijke bepalingen die in elk van de Staten van kracht zijn, is voldaan.

De Overeenkomst vindt toepassing voor belastingjaren en -tijdvakken die aanvangen op of na de eerste januari van het jaar van inwerkingtreding.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zal de Overeenkomst alleen voor Nederland gelden. Zij kan echter blijkens artikel 31, eerste lid, tot de Nederlandse Antillen worden uitgebreid.

Uitgegeven de vierde april 1980.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

A. A. M. VAN AGT